یادداشت

وقتی والرین می‌تواند روایت امنیت را تغییر دهد

علیرضا نامی
کارشناس رسانه

روز جمعه یک اثر هنری به نام والرین که بازتابی از صحنه تاریخی زانوزدن امپراتور روم در برابر ایران بود، در میدان انقلاب اسلامی رونمایی شد؛ واقعه‌ای که نماد ایستادگی و عظمت ملت ایران در برابر سلطه‌گران در طول تاریخ به شمار می‌رود.

رونمایی از مجسمه والرین و زانوزدن در برابر پادشاه ایران ابعاد مختلفی برای پرداختن و تبیین دارد که هر شخصی از منظر هنری، اجتماعی، فرهنگی، تاریخی و سیاسی و... می‌تواند وجه مثبت و منفی این اقدام را بررسی کرده و در قالب نقد و تعریف و گلایه به آن بپردازد. اما وجه دیگر این مسئله می‌تواند بُعد دفاعی و امنیتی آن باشد که به زعم نگارنده قابل تأمل است. تاریخ ایران آبستن رویدادها و مملو از تقابل ایران و قدرت‌های مختلف بوده که در برهه‌ای شکست و در برهه‌ای پیروزی را برای ایران به همراه داشته است؛ این نبردها گاهی ایران را کوچک و گاهی قلمرو سرزمینی ما را وسعت داده است. به‌عنوان نمونه، در سلسله صفویان که شاه اسماعیل اول با جنگ‌های متعدد ایران را به قدرت رساند، در زمان شاه سلطان‌حسین، آخرین پادشاه صفوی، این کشور هفت سال به اشغال افغان‌ها درآمد و مجددا ایران در زمان حکومت افشار و به وسیله نادرشاه به اوج قدرت رسید و قلمرو سرزمینی ایران از شرق و غرب توسعه یافت به‌طوری که فقط از سمت شرق، هند در سیطره حکومت افشاریه درآمد؛ در تمامی این ادوار چیزی که از این خطه برای دنیا ثابت مانده، هویتی به نام ایران بوده است. ایران به معنای ایران؛ نه ایرانِ صفویه و نه ایران افشاریه و زندیه و قاجار و پهلوی، بلکه ایرانی بماهو ایران.

با تأمل در تاریخ دفاع این سرزمین از هخامنشیان، اشکانیان و ساسانیان تا صفویه، زندیه و افشاریه، این‌طور می‌توان نتیجه گرفت که سرمایه‌های انسانی در قالب قوای نظامی و نیروهای مسلح رکن اصلی حفاظت و صیانت از وطن را عهده‌دار بودند. به عبارتی وجه مشترک دفاعی تمام این دوره‌های تاریخی، نیروهای مسلح و قوای نظامی بودند که ضامن بقای سرزمین ایران در برابر دشمنان و بیگانگان بودند.

به بیان دیگر، از هخامنشیان تا امروز، این هویت مشترک به واسطه نیروهای مسلح، یعنی همان سرمایه‌های انسانی‌ای که در قالب سپاه، ارتش، دژبانان و مرزبانان از این خاک دفاع کرده‌اند، تداوم یافته است.

صرف نظر از پیشینه تاریخ دفاع ایران در گذشته و اشاره به تاریخ انقلاب و تشکیل سپاه پاسداران بعد از انقلاب اسلامی، بارها و بارها ثابت شده است ارتش و سپاه پس از پیروزی انقلاب اسلامی در کنار یکدیگر ستون‌های اصلی امنیت ملی را بنا نهادند.

در کشور ما و بعد از پیروزی انقلاب اسلامی، «سپاه» به‌عنوان پاسدار آرمان‌ها و ارزش‌های انقلاب در بُعد دفاعی و نظامی در کنار ارتش عهده‌دار دفاع از میهن‌مان شد تا بنیه و قدرت بازدارندگی ایران مسیر پیشرفت خود را با شتاب بیشتری طی کند. نمونه‌های متعدد همکاری ارتش و سپاه از دوران دفاع مقدس تا حضور در محور مقاومت و اجرای مأموریت‌ها و رزمایش‌های مشترک گواه این موضوع بوده است. پایه این همکاری‌ها اگرچه در عملیات‌هایی مانند بیت‌المقدس، والفجر ۸، مرصاد، طریق القدس و فتح‌المبین شکل گرفت، اما بعد از جنگ و در اجرای رزمایش‌های مشترک مانند ذوالفقار، پیامبر اعظم، مدافعان آسمان ولایت تثبیت و به اوج رسید.

در سال‌های به دور از جنگ نیز این همکاری‌ها در قالب مبارزه با گروهک‌های تروریستی چه در داخل و چه در خارج از مرز ادامه داشت و حتی بحران‌های ناشی از بلایای طبیعی در کشور نیز صحنه همکاری ارتش و سپاه در قالب کمک‌های مردمی بود.

اما بعد از جنگ ناگهانی ۱۲روزه علیه کشورمان، سطح همکاری ارتش و سپاه با پشتیبانی وزارت دفاع بلوغ خود را به نمایش گذاشت و نمونه کاملی از یکپارچگی فرماندهی دفاعی کشور به منصه ظهور رسید.

صرف نظر از ابعاد دشمنی دشمنان علیه جمهوری اسلامی ایران در عرصه‌های فرهنگی-اجتماعی مانند عفاف و حجاب یا اقتصادی مثل تحریم یا سیاسی مانند تلاش برای انزوای ایران در عرصه بین‌الملل، می‌توان گفت در سال‌های اخیر اپوزیسیون و دشمنان بیرونی در چند جبهه تلاش کرده‌اند بین تشکیلات نظامی ایران، خاصه ارتش و سپاه، شکاف و انشقاق ایجاد کنند و به‌نوعی ارتش را برای مردم و سپاه را علیه مردم جلوه دهند تا با این دوقطبی‌سازی، پایه‌های اعتماد مردم و همچنین امنیت کشور را سست کنند که البته این توطئه‌ها تاکنون با موضع‌گیری‌های به‌موقع فرماندهان ارتش و سپاه خنثی و بی‌اثر شده است.

با شروع آذر، بررسی نهایی قانون ساترا در مجلس کلید خواهد خورد

قانونی برای کنترل یا تضمین حقوق تولیدکنندگان؟

زهرا اسماعیل‌زاده: با وجود آنکه ساترا در سال‌های اخیر مسئول نظارت بر شبکه نمایش خانگی بوده، مجلس شورای اسلامی در سال ۱۴۰۴ تصمیم گرفته است تدوین «قانون نظارت بر نمایش خانگی و ساترا» را در دستور کار قرار دهد؛ تصمیمی که در میانه جدال‌های نهادی و واکنش‌های رسانه‌ای، به یکی از بحث‌برانگیزترین موضوعات فرهنگی و سیاسی تبدیل شده است.

مصوبه خرداد ۱۴۰۲ شورای عالی انقلاب فرهنگی وظایف نظارتی میان وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و صداوسیما را مشخص کرده بود که وزارت ارشاد بر رسانه‌های مرسوم نظارت دارد و صداوسیما، از طریق ساترا، مسئول تنظیم‌گری و صدور مجوز رسانه‌های «کاربرمحور» و «ناشرمحور» شد. بااین‌حال، برخی نمایندگان مجلس معتقدند هیچ‌یک از این نهادها تاکنون نتوانسته‌اند وظایف خود را به‌طور کامل اجرا کنند.

در سال جاری، کمیته‌ای تخصصی نزدیک به یک سال روی پیش‌نویس طرح کار کرده و با همکاری وزارت ارشاد، صداوسیما و مرکز پژوهش‌های مجلس، متن اولیه نهایی شده است. احمد راستینه، سخنگوی کمیسیون فرهنگی مجلس گفت: «قانون جامع نظارت بر نمایش خانگی و ساترا به‌زودی در کمیسیون فرهنگی نهایی و پس از آن برای تصویب به صحن علنی مجلس ارجاع داده خواهد شد. سازوکارهای نظارتی با ضمانت قضائی لازم تدوین خواهد شد». بررسی‌های نهایی این طرح از آذرماه آغاز می‌شود و به گفته اعضای کمیسیون، تا پایان سال ۱۴۰۴ به صحن مجلس خواهد رسید. هدف اصلی از تدوین این قانون، ایجاد چارچوب مشخص برای نظارت بر تولید و پخش نمایش خانگی و تثبیت جایگاه ساترا نهاد ناظر بیان شده است. راستینه با تأکید بر کمبود ابزار قانونی موجود گفته است: «وجود ابزار نظارتی قانونی، شرط لازم برای نظارت دقیق است». او افزود که پیش‌نویس قانون شامل ابزارهای نظارتی هوشمند، حمایت از حقوق قانونی تهیه‌کنندگان و کارگردانان و صیانت از هویت فرهنگی ایرانی-اسلامی است. به باور طراحان، تصویب این قانون می‌تواند با تسهیل صدور مجوزها و اعمال نظارت قضائی، وضعیت مبهم و بی‌قانونی فعلی را سامان دهد. بااین‌حال، تصویب این قانون با واکنش‌هایی در رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی همراه بوده است. برخی منتقدان آن را اقدامی در راستای «انحصار صداوسیما» یا «محدودسازی رسانه‌های خصوصی» می‌دانند، در حالی که حامیان طرح، این انتقادها را «تلاشی برای فرار از ضوابط قانونی» توصیف می‌کنند.

در کنار مسائل قانونی، اختلاف‌نظر میان نهادهای مسئول نیز ادامه دارد. پیمان جبلی، رئیس سازمان صداوسیما، اعلام کرده که با قوه قضائیه هماهنگی‌هایی انجام شده «تا زمان آماده‌شدن آیین‌نامه تخلفات نمایش خانگی، انتشار سریال بدون مجوز ممکن نباشد». وزیر ارشاد نیز بر لزوم هماهنگی و نظارت رسمی این وزارتخانه با ساترا تأکید کرده است. بااین‌حال انتقادهایی از عملکرد وزارت ارشاد در تدوین ضوابط داخلی و کندی اجرای مصوبات شوراها مطرح می‌شود.

علی شیرین‌زاد، عضو کمیسیون فرهنگی مجلس، در گفت‌وگو با «شرق» درباره طرح نظارت بر نمایش خانگی و ساترا گفت: تا امروز قانون جامع و یکپارچه‌ای برای نظارت بر تولیدات و محتوای فضای مجازی وجود نداشته است. به‌تازگی طرحی جامعی در حال تدوین است که نه‌تنها به موضوع نمایش خانگی، بلکه به تمام تولیدات صوتی و تصویری و محتوایی در فضای مجازی می‌پردازد. این طرح شامل تمامی اشخاص حقیقی و حقوقی، مؤسسات و پلتفرم‌هایی است که در فضای دیجیتال فعالیت دارند؛ از تولیدکننده محتوای کوتاه تا سریال‌های بلند و... هدف آن است که در نهایت با تصویب این طرح، چارچوبی واحد برای نظارت و فعالیت قانونی در این عرصه ایجاد شود.

شیرین‌زاد افزود: برخلاف برخی نگرانی‌ها که درباره تمرکز قدرت نظارتی در ساترا، این طرح حاصل همکاری و مشارکت چندین نهاد است؛ ازجمله سازمان صداوسیما، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، مرکز پژوهش‌های مجلس، کمیته رسانه و فضای مجازی مجلس و سایر دستگاه‌های ذی‌ربط. بنابراین نظارت صرفا در اختیار یک نهاد نخواهد بود و فرایند تصمیم‌گیری به شکل جمعی و کارشناسی انجام می‌شود.

او تأکید کرد: هدف از این طرح، ایجاد چارچوب برای سلامت فرهنگی و اجتماعی جامعه است. در حال حاضر، برخی افراد بدون تخصص یا صلاحیت لازم اقدام به تولید و انتشار محتواهایی می‌کنند که می‌تواند پیامدهای منفی و بعضا خطرناک برای مخاطبان، به‌ویژه نسل جوان، داشته باشد. قانون جدید می‌کوشد میان آزادی تولید محتوا و مسئولیت اجتماعی تعادل برقرار کند تا ضمن حمایت از تولیدکنندگان حرفه‌ای، از گسترش آسیب‌های فرهنگی جلوگیری شود.

علی شیرین‌زاد، عضو کمیسیون فرهنگی مجلس، درباره وضعیت فعلی این طرح گفت: این قانون البته در حال حاضر در مرحله طرح است و هنوز نهایی نشده و دارد مراحل طراحی و تکمیل خود را طی می‌کند. امیدواریم ان‌شاءالله به‌زودی در صحن علنی مجلس مورد بررسی قرار بگیرد. شرایط فعلی فضای مجازی و رسانه‌های دیجیتال متأسفانه نگران‌کننده است؛ چراکه کنترل و نظارت اجتماعی بر آنها وجود ندارد. بخش درخور توجهی از محتوایی که در این فضا تولید می‌شود، از استانداردهای علمی، تخصصی، سیاسی، اجتماعی یا اعتقادی فاصله دارد و همین مسئله می‌تواند بر نسل نوجوان و جوان و حتی بر بزرگسالان، تأثیرات بلندمدت و گاه غیرقابل جبران بگذارد. هدف ما نیز این است که این قانون هرچه سریع‌تر تصویب و اجرائی شود تا بتوان بخش قابل توجهی از این فضا را کنترل، پایش و مدیریت کرد.

شیرین‌زاد درباره نحوه اجرای این نظارت توضیح داد که ایجاد چنین سازوکاری کار ساده‌ای نیست؛ چراکه تاکنون نظام نظارتی مشخصی برای فضای مجازی وجود نداشته است. او گفت این طرح هنوز در مرحله طراحی قرار دارد و جزئیات نهایی آن در حال بررسی است. شیرین‌زاد در ادامه گفت: همان‌طور که در حوزه‌های فرهنگی و هنری مانند برگزاری نمایش یا کنسرت، اخذ مجوز برای رعایت ضوابط و استانداردها الزامی است، در فضای مجازی نیز باید چنین ساختاری وجود داشته باشد. در محیط‌های دیجیتال، گستره مخاطبان به‌مراتب وسیع‌تر است و تأثیرگذاری محتوای منتشرشده می‌تواند بسیار عمیق‌تر باشد. از این‌رو، وظیفه حاکمیت است که نسبت به رعایت استانداردهای فرهنگی، اجتماعی و اخلاقی حساسیت داشته باشد.

او گفت: شرایط فعلی فضای مجازی نشان می‌دهد که نبود نظام نظارتی منسجم، منجر به انتشار گسترده محتواهایی شده که گاه با معیارهای علمی، فرهنگی و اجتماعی کشور سازگار نیستند. این طرح می‌کوشد با تعریف دقیق سازوکار نظارت، تولیدات را به سمت استانداردسازی هدایت کند تا از بروز تبعات فرهنگی و اجتماعی درازمدت جلوگیری شود. او در پایان تأکید کرد که در صورت نبود سازوکار مشخص، پیشنهاد می‌شود ماده یا تبصره‌ای برای تضمین شفافیت مالی و اقتصادی پلتفرم‌ها و تولیدکنندگان محتوا در مفاد طرح قانون درج شود تا شفافیت و پاسخ‌گویی به‌طور کامل تأمین شود. با نزدیک‌شدن زمان بررسی نهایی در صحن مجلس، نگاه‌ها به نتیجه این قانون و تأثیر آن بر آینده شبکه نمایش خانگی دوخته شده است. آیا تدوین این قانون می‌تواند به شفافیت، رقابت سالم و توسعه نمایش خانگی بینجامد یا مسیر نظارت را بیش از پیش متمرکز و محدودکننده خواهد کرد؟ پاسخ به این پرسش، به نحوه اجرای قانون و تعامل نهادهای ذی‌ربط در ماه‌های آینده وابسته است.

حادثه‌ای که فقط دودش رفت، نه ریشه‌اش

حسین سلاح‌ورزی
فعال اقتصادی

صبحی داغ و سنگین در بندرعباس بود که خبر انفجار در بندر شهید رجایی، مثل موجی از شوک، در سراسر کشور پیچید. دود غلیظی که از میان انبارها بالا می‌رفت، فقط نشانه سوختن چند کانتینر نبود؛ نشانه سوختن بخشی از نظم، ایمنی و مسئولیت در یکی از مهم‌ترین شریان‌های تجاری ایران بود. حادثه‌ای که همه را تکان داد، اما مثل بسیاری از حوادث مشابه، با چند وعده، چند جلسه و چند گزارش، آرام‌آرام زیر خاکستر فراموشی رفت.

در همان روزهای نخست پس از انفجار (۶ اردیبهشت ۱۴۰۴) خبر تشکیل «کمیته‌های ویژه» و «کارگروه‌های بررسی علل حادثه» منتشر شد. قرار بود علت‌ها شفاف شود، راهکارها تدوین شود و از تکرار حادثه جلوگیری شود. اما حالا که ماه‌ها گذشته، پرسش ساده‌ای باقی است: خروجی این‌همه جلسه و کارگروه چه بود؟ آیا تغییری واقعی در شیوه اداره بندر رخ داده است؟ پاسخ متأسفانه منفی است.

اگر کسی از نزدیک بندر شهید رجایی را دیده باشد، می‌داند که حادثه نه از غفلت یک فرد، بلکه از یک ساختار فرسوده و بی‌نظم زاده شد. این بندر سال‌هاست گرفتار پدیده‌ای مزمن به نام «رسوب کالا» است؛ محموله‌هایی که هفته‌ها و ماه‌ها در محوطه می‌مانند، نه ترخیص می‌شوند و نه تعیین‌تکلیف. برخی به دلیل مشکلات اسنادی و بانکی، برخی به خاطر تعارض میان گمرک و سازمان‌های مجوزدهنده و برخی هم به‌سادگی به این دلیل که دیگر صاحب مشخصی ندارند.

این انباشتِ بی‌نظم کالا، فقط مسئله‌ای فنی یا اداری نیست؛ به‌معنای واقعی کلمه، یک خطر بالقوه است. کنار هم چیدن مواد شیمیایی، قطعات صنعتی، سوخت‌ها و فلزات سنگین بدون طبقه‌بندی دقیق، یعنی ساختن یک بمب خاموش. اما ما عادت کرده‌ایم خطر را نادیده بگیریم تا وقتی که منفجر شود.

انفجار بندر شهید رجایی، نتیجه سال‌ها هشدار بی‌پاسخ بود. بارها کارشناسان گفته بودند که نبود سامانه هوشمند ردیابی کالا، ضعف در زیرساخت‌های ایمنی و ناهماهنگی بین دستگاه‌ها دیر یا زود حادثه می‌آفریند. ولی در ساختار مدیریت ما، هشدارها معمولا فقط پس از حادثه شنیده می‌شوند و همان‌قدر که سریع منتشر می‌شوند، زود هم فراموش می‌شوند.

در ظاهر، چند کمیته تشکیل شد؛ یکی فنی، یکی ایمنی، یکی حقوقی اما هیچ‌کدام نتوانستند به ریشه برسند. نه طبقه‌بندی کالاهای خطرناک اصلاح شد، نه روند ترخیص تسهیل شد، نه نهاد مسئول مشخص شد. فقط چند گزارش و بیانیه صادر شد تا «وظیفه اداری» انجام شده باشد.

اما فاجعه اصلی فقط در ایمنی خلاصه نمی‌شود، در اقتصاد هم رسوخ کرده است. رسوب کالا در بنادر، امروز به یکی از پرهزینه‌ترین گره‌های تجارت خارجی ایران تبدیل شده است. هر روز تأخیر در ترخیص، یعنی خواب سرمایه، قفل‌شدن نقدینگی، افزایش هزینه انبارداری و در نهایت، گران‌ترشدن تمام‌شده کالا برای مصرف‌کننده. شرکت‌های حمل‌ونقل بین‌المللی به دلیل همین تأخیرها از همکاری با بنادر ایران پرهیز می‌کنند، خطوط کشتیرانی تمایل به پهلوگیری طولانی ندارند و اعتبار لجستیکی ما در منطقه به‌تدریج آسیب دیده است.

رسوب کالا در بندر فقط یک عدد در گزارش‌های گمرک نیست؛ بازتابی از ناکارآمدی نهادی در اقتصاد است. کالایی که باید ظرف چند روز ترخیص شود، گاهی ماه‌ها در انتظار مجوز وزارت صمت، محیط زیست یا تأیید بانک مرکزی می‌ماند. هزینه انبارداری آن از ارزش خود کالا بیشتر می‌شود و در نهایت یا فاسد می‌شود یا به مزایده گذاشته می‌شود. در این میان، تولیدکننده و واردکننده ضرر می‌کنند، مصرف‌کننده هزینه‌اش را می‌پردازد و دولت هم از درآمد تعرفه‌ای محروم می‌شود. این همان زنجیره معیوبی است که انفجار بندر شهید رجایی فقط یکی از نشانه‌هایش بود.

مشکل نه در کمبود تجهیزات است و نه در نبود تجربه؛ در شیوه حکمرانی است. بندر زیر نظر سازمان بنادر اداره می‌شود، اما گمرک، مناطق ویژه اقتصادی، استاندارد، محیط زیست و ده‌ها نهاد دیگر هم در همان فضا حکم می‌رانند. هیچ مرجع واحدی وجود ندارد که تصمیم نهایی را بگیرد. هر نهاد بخشی از کار را در دست دارد، اما در نهایت هیچ‌کس پاسخ‌گو نیست.

در دنیا اما بنادر به سمت دیجیتالی‌شدن و یکپارچگی رفته‌اند. هر کانتینر شناسه دیجیتالی دارد که به‌صورت لحظه‌ای اطلاعات محموله، تاریخ ورود، شرایط دمایی و وضعیت ترخیص را نشان می‌دهد. اگر دما یا فشار از حد مجاز فراتر رود، سیستم هشدار می‌دهد. اما در بنادر ما، هنوز اطلاعات در دفترهای کاغذی یا سامانه‌های جزیره‌ای پراکنده است. در چنین فضایی، مدیریت بیشتر بر پایه تجربه شخصی است تا سیستم داده‌محور.

حادثه بندر شهید رجایی می‌توانست نقطه عطفی برای اصلاح باشد؛ فرصتی برای گذار از مدیریت واکنشی به حکمرانی پیشگیرانه. اما ما همچنان در مدار تکرار می‌چرخیم؛ هر حادثه‌ای فقط تا زمانی خبر است که دودش در آسمان پیداست.

بندر، فقط محل عبور کالا نیست؛ شریان حیاتی تجارت و امنیت ملی است.

تأخیر در اصلاح ساختارها، به‌معنای انباشت خطر و هزینه است. اگر بخواهیم از آن حادثه درسی بگیریم، باید به‌جای کمیته و گزارش، به تصمیمات واقعی برسیم: تشکیل مرجع واحد مدیریت بنادر، راه‌اندازی سامانه هوشمند ردیابی کالا و حسابرسی سالانه ایمنی.

حادثه بندر شهید رجایی باید آخرین هشدار باشد. دود آن انفجار از آسمان بندرعباس رفته، اما ریشه‌هایش هنوز باقی است. اگر این ساختار اصلاح نشود، شاید حادثه بعدی فقط مسئله زمان باشد نه احتمال.

نوبت دوم

جمهوری اسلامی ایران
وزارت راه و شهرسازی
اداره کل راه و شهرسازی استان لرستان

آگهی مزایده عمومی شماره ۱۴۰۴/۱۳
مربوط به یک ساختمان مسکونی
به مساحت ۲۲۰ متر مربع واقع در شهرستان پلدختر

متقاضیان می بایست جهت دریافت فهرست مشخصات و سایر اطلاعات قطعات مذکور، فرم شرایط شرکت در مزایده و برگه پیشنهاد قیمت به پایگاه اینترنتی سامانه تدارکات الکترونیک دولت به نشانی www.setadiran.ir مراجعه نمایند.

کلیه متقاضیانی که قصد شرکت در مزایده را دارند لازم است نسبت به تهیه توکن از طریق مقتضی اقدام و سپس اسناد مزایده را از طریق سامانه مذکور دریافت نمایند.

بدیهی است ارسال هرگونه درخواست یا پیشنهادی خارج از سامانه مذکور پذیرفته نخواهد بود.

- تاریخ انتشار آگهی در سامانه: ۱۴۰۴/۰۸/۱۸
- مهلت بازدید: ۱۴۰۴/۰۸/۱۹ لغایت ۱۴۰۴/۰۹/۱۵
- مهلت ارسال پیشنهاد: ۱۴۰۴/۰۸/۱۸ لغایت ۱۴۰۴/۰۹/۱۵ تا ساعت ۱۴ روز بازگشایی: ۱۴۰۴/۰۹/۱۶
و زمان اعلام برنده: ۱۴۰۴/۰۹/۱۷
- مهلت دریافت اسناد از سامانه: تا ساعت ۱۴ مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۰۱

شناسه آگهی : ۲۰۴۴۰۹۷
نوبت اول : ۱۴۰۴/۰۸/۱۸
نوبت دوم : ۱۴۰۴/۰۸/۱۹

روابط عمومی اداره کل راه و شهرسازی استان لرستان
۴۹۸۵

نوبت اول

شرکت ملی مناطق نفتخیز

تکرار فراخوان مناقصه عمومی (ارزیابی کیفی)

توجه: اعلام آمادگی جهت شرکت در این مناقصه صرفاً بصورت الکترونیکی(توکن) و از طریق سامانه ستاد به نشانی www.setadIran.ir می باشد.
مناقصه عمومی دو مرحله ای شماره م م/۰۴/۰۱۱۰/ت۱ مربوط به پروژه تامین و نصب سیستم اعلان و اطفای حریق مرکز داده فناوری اطلاعات شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب به روش epc
الف- شرح مختصر خدمات : انجام مطالعات مهندسی تفصیلی و تامین و نصب سیستم اعلان و اطفای حریق مرکز داده فن آوری اطلاعات شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب
ب- محل اجرای خدمات و مدت انجام کار : محل اجرای خدمات در اهواز-مجتمع شهید تندگویان-۴طبقه و مدت انجام آن ۱۸ماه می باشد.
ج- برآورد کارفرما : برآورد کارفرما جهت انجام خدمات -/۳۴۸,۸۳۹,۹۵۲,۸۰۲ریال وتعدیل پذیر می باشد
د-شرایط مناقصه گران متقاضی : - داشتن ظرفیت آزاد(تعدادی و ریالی) در رشته مربوطه
مناقصه گران دارای گواهینامه صلاحیت طرح و ساخت حداقل پایه ۲ رسته نفت و گاز یا طرح و ساخت حداقل پایه ۲ رسته اتوماسیون صنعتی یا طرح و ساخت حداقل پایه ۲ رسته صنعت یا طرح و ساخت حداقل پایه ۲ رسته نیرو یا طرح و ساخت حداقل پایه ۲ رسته تاسیسات و تجهیزات- در تعیین برنده مناقصه و در شرایط برابر،الویت با شرکت های بومی استانی می باشد.- داشتن گواهینامه تایید صلاحیت ایمنی از اداره کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی توانایی ارائه تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار به مبلغ -/۱۷,۴۴۱,۹۹۷,۶۴۰ریال همچنین توانایی ارائه ۵٪ مبلغ پیمان (در صورت برنده شدن) بعنوان تضمین انجام تعهدات-ارائه یک نسخه تأیید شده از صورتهای مالی حسابرسی شده توسط سازمان حسابرسی یا اعضای جامعه حسابداران رسمی الزامیست. (مبنای پذیرش در خصوص هر گونه گزارش حسابرسی صورت های مالی، بارگذاری گزارش مذکور از طریق سایت جامع حسابداران رسمی ایران (قابل استعلام در وبگاه www.iacpa.ir) با قابلیت مشاهده در سامانه پردیس می باشد)مناقصه گر جهت تحویل تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار علاوه بر بارگذاری تصویر تضمین از طریق سامانه لازم است بصورت حضوری به دفتر کمیسیون مناقصات در اهواز، کوی فدائیان اسلام مجتمع تندگویان، واقع در روبروی بلوک دو، ساختمان طرحهای راه و ساختمان در مهلت مقرر مراجعه و تضمین را تسلیم نمایند.
توجه: ضمانت نامه فرآیند ارجاع کار و انجام تعهدات صادره توسط بانک های پاسارگاد و سپه قابل پذیرش نمی باشد .
هـ-محل و مهلت دریافت اسناد : از کلیه متقاضیان واجد شرایط دعوت به‌عمل می‌آید ظرف مهلت مقرر در این فراخوان جهت دریافت اسناد و اعلام آمادگی از طریق سامانه ستاد و به نشانی www.setadIran.ir مراجعه نمایند تا ارزیابی‌های لازم وفق آیین‌نامه اجرایی بند ج ماده ۱۲ قانون برگزاری مناقصات(ارزیابی کیفی)بر روی مدارک ارسالی مناقصه گران به‌عمل آید.
۱- مهلت اعلام آمادگی: بصورت الکترونیکی (غیر حضوری و) از ساعت ۸:۰۰ تاریخ ۱۴۰۴/۰۸/۲۴ لغایت ساعت ۱۹:۰۰ تاریخ ۱۴۰۴/۰۹/۰۵
ضمناً می بایستی حداکثر ظرف مدت ۱۴روز مدارک ارزیابی کیفی خود را مطابق با اطلاعات درخواست شده در استعلام ارزیابی کیفی از طریق سامانه ستاد بارگذاری نمایند. بدیهی است کارفرما این حق را برای خود محفوظ میدارد به مدارکی که شرایط مندرج در متن آگهی و استعلام ارزیابی کیفی را لحاظ ننموده اندترتیب اثر ندهد.
محل، زمان تحویل و گشایش پیشنهادها : متقاضیان واجد الشرایط در مرحله ارزیابی کیفی مکلفند پیشنهادات خود را حداکثر تا ساعت ۱۴:۰۰روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۰/۱۴به صورت الکترونیکی و از طریق سامانه ستاد تسلیم نمایند. ضمناً پیشنهادات در ساعت ۰۸:۰۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۰/۱۷ گشایش و قرائت خواهد شد و حضور نماینده مناقصه گران با معرفی نامه و کارت شناسایی معتبر بلامانع است.همچنین مناقصه گران می بایست ضمن بارگذاری الکترونیکی تصویر تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار در سامانه تا ساعت ۱۴:۰۰روز یکشنبه مورخ۱۴۰۴/۱۰/۱۴اصل تضمین مذکور را به صورت فیزیکی به کمیسیون مناقصات شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب در آدرس: اهواز- کوی فدائیان اسلام مجتمع تندگویان، واقع در روبروی بلوک دو، ساختمان سابق طرحهای راه و ساختمان تسلیم نمایند.
همزمان ارائه معرفی نامه و کارت ملی برای متقاضیان شرکت در مناقصه و نمایندگان شرکتها در همه مراحل لازم و ضروری می باشد.
تذکر: حسب مورد ارائه یک نسخه اصلی از اساسنامه شرکتها، آگهی تاسیس، آخرین تغییرات ثبتی و هرگونه گواهی مبنی بر واجد شرایط بودن شرکت مطابق با مفاد آگهی الزامی می باشد.
WWW.NISOC.IRhttp://iets.mporg.ir
شناسه آگهی : ۲۰۴۳۸۷۰
نوبت اول : ۱۴۰۴/۰۸/۱۹ نوبت دوم : ۱۴۰۴/۰۸/۲۰

امور حقوقی و قراردادها – مناطق نفتخیز
۵۰۱۴